

Opinia Komitetu Regionów „Program Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych”

(2012/C 225/13)

KOMITET REGIONÓW

- Podkreśla potrzebę ukierunkowania działań w ramach programu na młodzież, którą szczególnie dotknął kryzys. Z uwagi na to, że ponad 20 % osób młodych pozostaje bez pracy, należy potraktować je priorytetowo. Należy również zwrócić baczną uwagę na osoby długotrwale poszukujące pracy, które stanowią średnio 3,8 % mieszkańców państw członkowskich UE w wieku produkcyjnym.
- Przypomina swe przekonanie, że w ramach części projektu poświęconej innowacjom społecznym o wiele więcej środków, niż to stwierdziła Komisja, należy przeznaczyć na faktyczne eksperymenty, zwłaszcza w odniesieniu do praktycznych projektów dotyczących priorytetów politycznych, a szczególnie włączenia społecznego młodych ludzi.
- Potwierdza znaczenie wsparcia mobilności geograficznej pracowników na szczeblu europejskim i uważa, że EURES będzie coraz przydatniejszy wyłącznie pod warunkiem, że za jego pomocą uda się faktycznie powiązać popyt i podaż pracy oraz że jego wyniki zostaną poddane skutecznej ocenie. Podkreśla wkład, jaki regiony i władze lokalne mogą wnieść w tym sektorze.
- Wyraża jednak wątpliwości co do decyzji usunięcia wzmianki o równości płci i walce z dyskryminacją z programu dotyczącego innowacji społecznych.

Sprawozdawca	Enrico ROSSI (IT/PSE), przewodniczący regionu Toskania
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Programu Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych COM(2011) 609 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji, by na lata 2014–2020 przedstawić nowe rozporządzenia dotyczące programu Progress, instrumentu mikrofinansowego i sieci EURES, łącząc je w program na rzecz przemian i innowacji społecznych.

2. Podkreśla, że istotne jest zgłębienie koncepcji innowacji społecznych, gdyż uważa, że mają one zasadnicze znaczenie dla zażegnania ryzyka wystąpienia i zwalczania już istniejącego wykluczenia społecznego, zwłaszcza w czasie kryzysu, który może podważyć spójność społeczną i europejski model społeczny.

3. Wyraża jednak wątpliwości co do decyzji usunięcia wzmianki o równości płci i walce z dyskryminacją z programu dotyczącego innowacji społecznych.

4. Podkreśla potrzebę ukierunkowania działań w ramach programu na młodzież, którą szczególnie dotknął kryzys. Z uwagi na to, że ponad 20 % osób młodych pozostaje bez pracy, należy potraktować je priorytetowo. Należy również zwrócić baczną uwagę na osoby długotrwale poszukujące pracy, które stanowią średnio 3,8 % mieszkańców państw członkowskich UE w wieku produkcyjnym.

5. Podkreśla ponadto potrzebę jaśniejszego zdefiniowania pojęcia „gospodarka społeczna” i odwołuje się w tym zakresie zwłaszcza do sprawozdania Parlamentu Europejskiego w sprawie gospodarki społecznej⁽¹⁾.

6. Zwraca uwagę na znaczenie spójności między wykorzystaniem funduszy przeznaczonych na omawiany program z użyciem środków z Europejskiego Funduszu Społecznego. Podkreśla potrzebę dążenia Komisji i władz regionalnych do zapewnienia spójności za pomocą środków wskazanych przez Komisję. Można to zaznaczyć już na etapie opracowywania wytycznych w sprawie przetargów, a także procedur analizy projektów.

7. Przypomina swe przekonanie, że w ramach części projektu poświęconej innowacjom społecznym o wiele więcej środków, niż to stwierdziła Komisja, należy przeznaczyć na faktyczne eksperymenty, zwłaszcza w odniesieniu do praktycznych projektów dotyczących priorytetów politycznych, a szczególnie włączenia społecznego młodych ludzi.

8. Potwierdza znaczenie funkcjonowania mikro kredytów w obecnym kontekście politycznym i gospodarczym, gdyż

powinny one pomóc obywatelom (zwłaszcza młodzieży i kobietom) w podjęciu własnej działalności, rozwijaniu przedsiębiorczości lub w poprawie ich zdolności operacyjnych.

9. Podkreśla, że również w tym sektorze należy ukierunkować działania przede wszystkim na słabsze i zagrożone grupy społeczne lub przedsiębiorstwa społeczne; przypomina dotychczasową skuteczność mikrofinansowania, zarówno jeżeli chodzi o inwestycje, jak i o niski odsetek kredytów zagrożonych.

10. Potwierdza znaczenie wsparcia mobilności geograficznej pracowników na szczeblu europejskim i uważa, że EURES będzie coraz przydatniejszy wyłącznie pod warunkiem, że za jego pomocą uda się faktycznie powiązać popyt i podaż pracy oraz że jego wyniki zostaną poddane skutecznej ocenie. Podkreśla wkład, jaki regiony i władze lokalne mogą wnieść w tym sektorze.

11. Przypomina, że pomimo zaangażowania instytucji wciąż istnieją znaczne przeszkody praktyczne w wewnątrzspółnotowej mobilności geograficznej pracowników, szczególnie tych, którzy zamieszkują regiony znajdujące się w największej odległości od kontynentu lub regiony najbardziej oddalone.

12. Nalega na udoskonalenie procedur oceny, by poznać efekty całego programu. Zwraca się do Komisji o szybkie sporządzenie przewidzianych ocen końcowych bieżących programów i o przedstawienie ewentualnych zmian do nowych programów.

13. **Podkreśla, że innowacje społeczne** umożliwiają zażeganie ryzyka powstawania wykluczenia społecznego i zwalczanie tego, które już istnieje, zwłaszcza w czasie kryzysu, mogącego podważyć spójność społeczną i europejski model społeczny. Komitet przypomina, że istnieje realne ryzyko kryzysu pokoleniowego o trudnych do przewidzenia konsekwencjach dla naszego modelu społecznego i samego systemu demokratycznego. Apeluje więc, by Europa sprostowała spoczywającej na niej odpowiedzialności i wspierała eksperymenty społeczne oraz rozpowszechniała wypracowane podczas nich wzorcowe rozwiązania, tak by opracować skuteczne modele działania, które można by wykorzystać w całej UE.

14. Przypomina swoją opinię w sprawie **instrumentu mikrofinansowego**⁽²⁾ z 7 października 2009 r. i znaczenie tego instrumentu w walce z wykluczeniem. W sprecyzowaniu jego funkcji pomagają uwagi Komitetu na temat określenia grup, do których adresowany jest ten instrument, a także stwierdzenie, że nie chodzi o narzędzie finansowania konsumpcji, lecz zakładania działalności gospodarczej lub konsolidacji małych innowacyjnych przedsiębiorstw czy też przedsiębiorstw społecznych, które jednak tradycyjnie nie kwalifikują się do korzystania z usług bankowych. Podkreśla, że działania UE

⁽¹⁾ Sprawozdanie Parlamentu Europejskiego w sprawie gospodarki społecznej (2008/2250 (INI)).

⁽²⁾ Instrument finansowy „Progress”, CdR 224/2009.

mają jednak charakter drugoplanowy, gdyż polegają na wsparciu podmiotów krajowych, regionalnych lub lokalnych udzielających mikrokredytu. Podkreśla ponadto, że znaczenie tego instrumentu wynika z faktu, że umożliwia on uruchomienie pozytywnego sprzężenia zwrotnego poprzez osiągnięcie przez przedsiębiorstwa korzystające z pożyczek samowystarczalności oraz odzyskanie środków dzięki wysokiemu poziomowi zwrotu. Apeluje zatem o stworzenie solidnej europejskiej podstawy prawnej, która określiłaby, wspólne elementy na szczeblu europejskim w celu zharmonizowania lub rozpowszechnienia rozwiązań związanych z mikrokredytem. Komitet pragnie także zwrócić uwagę Komisji na to, że istnieje szereg dobrych przykładów organizacji typu non-profit, które już obecnie radzą sobie doskonale z udzielaniem mikrokredytów. Aby utrzymać ten stan rzeczy ważne jest, by UE nie tworzyła własnego równoległego systemu, ale by wspierała istniejącą działalność w tej dziedzinie.

15. Jeżeli chodzi o **EURES**, apeluje do Komisji o zapewnienie większej skuteczności tego instrumentu poprzez powiązanie podaży i popytu oraz skorzystanie z krajowych i regionalnych służb zatrudnienia. Wzywa, by EURES w większym stopniu odpowiadał na potrzeby młodych osób poszukujących pierwszej pracy, wspierając przepływ osób bez doświadczenia zawodowego z jednoczesnym uwzględnieniem faktu, iż istnieje także zapotrzebowanie na młodych wykwalifikowanych pracowników w wielu mniejszych miastach i na obszarach wiejskich. Podkreśla również konieczność bardziej ambitnego podejścia do problemu przeszkód w swobodnym przepływie pracowników, m.in. do odległego położenia od kontynentu, które należy usuwać za pomocą tego instrumentu, nie ograniczając się do działań w zakresie pośrednictwa pracy.

Kwestie szczegółowe

16. Wyraża zaniepokojenie faktem, że usunięto wzmiankę – istniejącą w obecnie obowiązującym programie Progress – o kwestiach równości płci i niedyskryminacji. Wiąże się z tym dwojakie poważne ryzyko: przeniesienie punktu ciężkości z potrzeby usunięcia przeszkód społecznych, które stoją na drodze do osiągnięcia równości, na tradycyjne uznanie praw, oraz ryzyko wynikające z rozproszenia nowatorskich działań w dziedzinie społecznej.

17. Potwierdza, że budżet programu jest nadal mniejszy od potrzeb, zwłaszcza w dziedzinie eksperymentów społecznych, mimo że Komisja proponuje, by 17 % budżetu przeznaczono na ten cel.

18. Jeżeli chodzi o aspekt mikrofinansowy, uważa, że konieczne jest przypomnienie stwierdzeń zawartych w opinii z 2009 r., zważywszy że program współfinansowany przez EBI i EFI działa nieco ponad rok. Przypomina, że szczególną uwagę trzeba zwrócić dodatkowo na konkretne wsparcie dla podmiotów udzielających mikrokredytu, tak by osiągnęły one minimalny poziom równowagi i stabilności, gdyż skuteczność inwestycji finansowanych z mikrokredytu jest ściśle związana z wielkością podmiotów i z jakością oferowanych usług mikrofinansowych. Stąd też trzeba zachęcać do tworzenia krajowych i/lub regionalnych sieci mikrofinansowania i je wspierać, gdyż pełnią one rolę drugiej linii wsparcia dla poszczególnych podmiotów terytorialnych.

19. Nalega na zapewnienie spójności działań europejskich w wypadku większej ilości programów w zakresie innowacji i mikrofinansowania. Wnosi o zagwarantowanie większej spójności między Programem na rzecz przemian i innowacji społecznych a EFS, ze względu na różnorodność strukturalną podmiotów zarządzających: Komisji w odniesieniu do tego programu oraz władz krajowych i regionalnych w odniesieniu do EFS. W tym kontekście Komitet przedstawia trzy propozycje: zaangażowanie regionów na rzecz wykorzystania EFS lub innych funduszy do zastosowania wypracowanych wzorcowych rozwiązań; możliwość przedstawiania przez Komitet Regionów wytycznych w sprawie zachowania spójności w chwili ogłaszania przetargu; a także – gdy odpowiada to wymiarowi terytorialnemu projektów – przedstawianie przez władze lokalne i regionalne stanowiska na temat poszczególnych zgłoszonych projektów, by zagwarantować synergię i koordynację z wykorzystaniem przez nie EFS.

20. Wskazuje również na problem sporządzania dokładniejszych ocen skuteczności, w odniesieniu do trzech osi programu, szczególnie dla kryteriów mikrofinansowania i EURES, tak by w tym drugim wypadku poznać liczbę osób, które faktycznie znalazły zatrudnienie dzięki temu programowi. Co się tyczy oceny, zdaniem Komitetu Komisja powinna zobowiązać się do szybszego przedstawienia wyników ocen bieżących programów, których publikacja przewidziana jest dopiero po wejściu w życie nowych programów, i do ewentualnego zaproponowania zmian lub uzupełnień do nowych programów.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Mając na uwadze, co następuje (19)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(19) Zgodnie z art. 9 Traktatu Program powinien gwarantować, że przy definiowaniu i wdrażaniu strategii i działań Unii uwzględnione zostaną wymogi związane z promowaniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnieniem odpowiedniej ochrony socjalnej i zwalczaniem wykluczenia społecznego.	(19) Zgodnie z art. 9 Traktatu i celami strategii „Europa 2020” Program powinien gwarantować, że przy definiowaniu i wdrażaniu strategii i działań Unii uwzględnione zostaną wymogi związane z promowaniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnieniem odpowiedniej ochrony socjalnej i zwalczaniem wykluczenia społecznego.

Uzasadnienie

Konieczne wydaje się podkreślenie potrzeby, by wdrażanie tego programu było zgodne ze strategią „Europa 2020”.

Poprawka 2

Art. 4 ust. 1 nowa lit. f)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 4</p> <p><i>Cele ogólne Programu</i></p> <p>1. Program obejmuje działania ukierunkowane na osiągnięcie następujących celów ogólnych:</p> <p>(a) zwiększenie odpowiedzialności za osiąganie unijnych celów w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych i warunków pracy wśród głównych osób odpowiedzialnych za wyznaczanie kierunków polityki na poziomie unijnym i krajowym oraz wśród innych zainteresowanych stron, aby zrealizować konkretne i skoordynowane działania na szczeblu Unii i państw członkowskich;</p> <p>(b) wspieranie budowania odpowiednich, dostępnych i wystarczających systemów zabezpieczenia społecznego i rynków pracy oraz ułatwianie realizacji reformy polityki, poprzez promowanie dobrych rządów, wzajemnego uczenia się oraz innowacji społecznych;</p> <p>(c) modernizacja prawa Unii zgodnie z zasadami inteligentnych regulacji oraz zapewnienie skutecznego stosowania prawa Unii dotyczącego warunków pracy;</p> <p>(d) promowanie mobilności geograficznej pracowników oraz zwiększenie możliwości zatrudnienia poprzez budowanie otwartych i dostępnych dla wszystkich unijnych rynków pracy;</p> <p>(e) Promowanie zatrudnienia i włączenia społecznego poprzez zwiększenie poziomu mikrofinansów i dostępu do nich dla grup w trudnej sytuacji i mikroprzedsiębiorstw, a także poprzez zwiększanie dostępu do środków finansowych dla przedsiębiorstw społecznych.</p>	<p>Artykuł 4</p> <p><i>Cele ogólne Programu</i></p> <p>1. Program obejmuje działania ukierunkowane na osiągnięcie następujących celów ogólnych:</p> <p>(a) zwiększenie odpowiedzialności za osiąganie unijnych celów w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych i warunków pracy wśród głównych osób odpowiedzialnych za wyznaczanie kierunków polityki na poziomie unijnym i krajowym oraz wśród innych zainteresowanych stron, aby zrealizować konkretne i skoordynowane działania na szczeblu Unii i państw członkowskich;</p> <p>(b) wspieranie budowania odpowiednich, dostępnych i wystarczających systemów zabezpieczenia społecznego i rynków pracy oraz ułatwianie realizacji reformy polityki, poprzez promowanie <u>uczestnictwa wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron</u>, dobrych rządów, wzajemnego uczenia się oraz innowacji społecznych;</p> <p>(c) modernizacja prawa Unii zgodnie z zasadami inteligentnych regulacji oraz zapewnienie skutecznego stosowania prawa Unii dotyczącego warunków pracy;</p> <p>(d) promowanie mobilności geograficznej pracowników oraz zwiększenie możliwości zatrudnienia poprzez budowanie otwartych i dostępnych dla wszystkich unijnych rynków pracy;</p> <p>(e) Promowanie zatrudnienia i włączenia społecznego poprzez zwiększenie poziomu mikrofinansów i dostępu do nich dla <u>ludzi młodych</u>, grup w trudnej sytuacji i mikroprzedsiębiorstw, a także poprzez zwiększanie dostępu do środków finansowych dla przedsiębiorstw społecznych.</p> <p>(f) <u>Wspieranie aktywnego zaangażowania wszystkich odpowiednich podmiotów w realizację już ustalonych priorytetów UE, takich jak: aktywne włączenie społeczne, problem bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego, ubóstwo dzieci, ubóstwo energetyczne czy ubóstwo wśród migrantów i mniejszości etnicznych.</u></p>

Uzasadnienie

Ad b: należy promować uczestnictwo wszystkich właściwych zainteresowanych stron z myślą o rozwoju systemu zabezpieczenia społecznego. Ad d: mikrofinansowanie może być dla młodych ludzi jedynym sposobem na rozpoczęcie lub rozwój działalności gospodarczej. Ad f: Aktywne zaangażowanie wszystkich właściwych podmiotów jest warunkiem powodzenia tego programu.

Poprawka 3

Artykuł 5 ust. 2 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Na realizację działań w ramach osi określonych w art. 3 ust. 1 przydziela się kwoty odpowiadające poniższemu orientacyjnemu odsetkom:</p> <p>a) 60 % na oś Progress, z czego 17 % na promowanie eksperymentów społecznych jako metody testowania i oceny innowacyjnych rozwiązań w celu zwiększenia ich zastosowania;</p> <p>b) 15 % na oś EURES;</p> <p>c) 20 % na oś mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej.</p>	<p>2. Na realizację działań w ramach osi określonych w art. 3 ust. 1 przydziela się kwoty odpowiadające poniższemu orientacyjnemu odsetkom:</p> <p>a) 60 % na oś Progress, z czego <u>przynajmniej 17%</u> 25 % na promowanie eksperymentów społecznych jako metody testowania i oceny innowacyjnych rozwiązań w celu zwiększenia ich zastosowania <u>oraz nie mniej niż 10 % na walkę z bezrobociem osób młodych; odsetek ten można by zwiększyć dwukrotnie, zwłaszcza w celu promowania projektów eksperymentów społecznych dotyczących priorytetów politycznych, a szczególnie włączenia społecznego ludzi młodych, zgodnie z komunikatem Komisji z 20 grudnia 2011 r. „Inicjatywa „Szanse dla młodzieży,„ oraz przy uwzględnieniu realizacji inicjatywy przewodniej strategii „Europa 2020” „Mobilna młodzież”;</u></p> <p>b) 15 % na oś EURES;</p> <p>c) 20 % na oś mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej.</p>

Uzasadnienie

Należy koniecznie podkreślić potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na konkretne eksperymenty i na walkę z bezrobociem osób młodych, zwłaszcza w świetle najnowszych statystyk.

Poprawka 4

Artykuł 8 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p><i>Spójność i komplementarność</i></p> <p>1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia spójność i komplementarność działań realizowanych w ramach Programu z innymi działaniami Unii, w szczególności działaniami finansowanymi ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) oraz w takich obszarach jak dialog społeczny, wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, edukacja, kształcenie zawodowe i młodzież, badania i innowacje, przedsiębiorczość, zdrowie, rozszerzenie i stosunki zewnętrzne oraz ogólna polityka gospodarcza.</p>	<p><i>Spójność i komplementarność</i></p> <p>1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia spójność i komplementarność działań realizowanych w ramach Programu z innymi działaniami Unii, w szczególności działaniami finansowanymi ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) <u>i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), a także programu na rzecz badań i innowacji „Horyzont 2020” oraz w takich obszarach jak włączenie społeczne i ochrona socjalna,</u> dialog społeczny, wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, edukacja, kształcenie zawodowe i młodzież, badania i innowacje, przedsiębiorczość, zdrowie, rozszerzenie i stosunki zewnętrzne oraz ogólna polityka gospodarcza. <u>W tym celu przy rozdzielaniu środków europejskich, a zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego, władze krajowe, regionalne i lokalne kierują się monitorowaniem pomyslnych eksperymentów. W celu zapewnienia spójności projektów z programami regionalnymi należy prowadzić konsultacje z regionami, których bezpośrednio dotyczy przedstawiony projekt, i/lub z podmiotami odpowiedzialnymi za realizację programów operacyjnych EFS, by mogły one wypowiedzieć się w sprawie zgodności projektów w terminie określonym przez Komisję. Ich opinia może się przyczynić do oceny projektów.</u></p>

Uzasadnienie

Ze względu na relatywny niedostatek publicznych funduszy krajowych i europejskich ogromnego znaczenia nabiera dbałość o adekwatność i synergię wydatków. Z tego powodu trzeba wzmacniać ciągłość operacyjną między działaniami eksperymentalnymi a określaniem sprawdzonych rozwiązań oraz działań podejmowanych w ramach funduszy operacyjnych takich jak EFRR i – w szczególności – EFS. W wielu sytuacjach ważne jest sprawdzanie adekwatności między wydatkami eksperymentalnymi a operacyjnymi, które po nich następują – na podstawie wytycznych określonych przez kompetentne władze regionalne, bez uszczerbku dla niezależności Komisji w zakresie podejmowania decyzji związanych z zatwierdzaniem projektów zgodnie z właściwymi zasadami.

Poprawka 5

Artykuł 13

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p><i>Monitorowanie</i></p> <p>Do celów regularnego monitorowania Programu oraz wprowadzania wszelkich koniecznych dostosowań jego priorytetów w zakresie polityki i finansowania, Komisja sporządza co dwa lata sprawozdania z monitorowania, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdania te obejmują wyniki Programu oraz zakres, w jakim kwestie równości płci i walki z dyskryminacją, w tym kwestie dostępności, zostały podjęte w ramach działań objętych Programem.</p>	<p><i>Monitorowanie</i></p> <p>Do celów regularnego monitorowania Programu oraz wprowadzania wszelkich koniecznych dostosowań jego priorytetów w zakresie polityki i finansowania, Komisja sporządza co dwa lata sprawozdania z monitorowania, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, i Radzie i <u>Komitetowi Regionów</u>. Sprawozdania te obejmują wyniki Programu oraz zakres, w jakim kwestie równości płci i walki z dyskryminacją, w tym kwestie dostępności, zostały podjęte w ramach działań objętych Programem.</p>

Uzasadnienie

Wiele przedsięwzięć przewidzianych w Programie ma znaczący wpływ na działania regionalne lub jest nimi inspirowanych. Stąd konieczne jest, by KR mógł zaproponować Komisji wytyczne zgodne z polityką regionalną.

Poprawka 6

Artykuł 22

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p><i>Artykuł 22</i></p> <p><i>Cele szczegółowe</i></p> <p>Oprócz celów ogólnych określonych w art. 4 Program obejmuje poniższe cele szczegółowe w ramach osi mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej:</p> <p>1. zwiększenie poziomu mikrofinansów i dostępu do nich dla:</p> <p>a) osób pozbawionych pracy lub zagrożonych utratą pracy, lub mających trudności z wejściem lub powrotem na rynek pracy, jak również osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub osób słabszych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego oraz skłonnych założyć lub rozwijać własne mikroprzedsiębiorstwo;</p> <p>b) mikroprzedsiębiorstw, w szczególności tych, w których zatrudnione są osoby, o których mowa w lit. a);</p>	<p><i>Artykuł 22</i></p> <p><i>Cele szczegółowe</i></p> <p>Oprócz celów ogólnych określonych w art. 4 Program obejmuje poniższe cele szczegółowe w ramach osi mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej:</p> <p>1. <u>zmniejszenie do minimum i unikanie przeszkód administracyjnych utrudniających dostęp do mikrofinansowania, a także ograniczających możliwość korzystania z niego przez: zwiększenie poziomu mikrofinansów i dostępu do nich dla:</u></p> <p>a) osób pozbawionych <u>osoby pozbawione</u> pracy lub zagrożonych <u>zagrożone</u> utratą pracy, lub mających <u>mające</u> trudności z wejściem lub powrotem na rynek pracy, jak również osób zagrożonych <u>osoby zagrożone</u> wykluczeniem społecznym, osoby młode oraz lub osób słabszych znajdujących <u>osoby słabsze znajdujące</u> się w niekorzystnej sytuacji pod względem dostępu do tradycyjnego rynku kredytowego oraz skłonnych <u>skłonne</u> założyć lub rozwijać własne mikroprzedsiębiorstwo <u>samodzielnie lub we współpracy z innymi osobami, które znajdują się w tej samej sytuacji; osoby pragnące uruchomić lub rozwijać mikroprzedsiębiorstwo powinny mieć możliwość korzystania z programów mentorskich i szkoleniowych, stanowiących uzupełnienie wsparcia w formie mikrofinansów.</u></p> <p>b) mikroprzedsiębiorstw <u>mikroprzedsiębiorstwa</u>, w szczególności tych te <u>tych</u>, w których zatrudnione są osoby, o których mowa w lit. a);</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. zwiększenie potencjału instytucjonalnego dostawców mikrokredytów;</p> <p>3. wspieranie rozwoju przedsiębiorstw społecznych, w szczególności poprzez ułatwianie dostępu do źródeł finansowania.</p>	<p>2. zwiększenie potencjału instytucjonalnego dostawców mikrokredytów <u>poprzez poprawę warunków działania i zrównoważenia finansowego</u>; 3. <u>wspieranie programów mentorskich i szkoleń dla osób wymienionych w lit. a), pragnących uruchomić bądź rozwinąć własne przedsiębiorstwo</u>;</p> <p>4. wspieranie rozwoju przedsiębiorstw społecznych, w szczególności poprzez ułatwianie dostępu do źródeł finansowania.</p>

Uzasadnienie

Poprawka do ustępu 1 jest konieczna dla określenia kategorii końcowych beneficjentów mikrokredytów udzielanych w celu rozwoju produkcji lub rozwoju zawodowego. Druga wskazuje na kwestię już podnoszoną przez samą Komisję Europejską i organizacje społeczeństwa obywatelskiego zajmujące się mikrokredytami – zwłaszcza w czasie, gdy przedsiębiorczość (w tym małe firmy) trzeba stymulować i do niej zachęcać

Poprawka 7

Artykuł 23

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p><i>Uczestnictwo</i></p> <p>1. W działaniach należących do osi mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej mogą uczestniczyć podmioty publiczne i prywatne ustanowione na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w państwach, o których mowa w art. 16 ust. 1, i zajmujące się w tych państwach:</p> <p>(a) dostarczaniem mikrofinansów dla osób i mikroprzedsiębiorstw;</p> <p>(b) finansowaniem przedsiębiorstw społecznych.</p> <p>2. Aby dotrzeć do beneficjentów końcowych i budować konkurencyjne i rentowne mikroprzedsiębiorstwa, podmioty publiczne i prywatne, które prowadzą działalność określoną w ust. 1 lit. a), ściśle współpracują z organizacjami reprezentującymi interesy końcowych beneficjentów mikrokredytów oraz z organizacjami, zwłaszcza z organizacjami wspieranymi ze środków EFS, które organizują programy doradcze i szkoleniowe dla takich beneficjentów końcowych.</p> <p>3. Podmioty publiczne i prywatne, które prowadzą działalność, o której mowa w ust. 1 lit. a), przestrzegają wysokich standardów dotyczących zarządzania, administrowania i ochrony klienta zgodnie z „Kodeksem dobrych praktyk w zakresie udzielania mikrokredytów na terenie UE” oraz dążą do zapobiegania nadmiernemu zadłużeniu osób i przedsiębiorstw.</p>	<p><i>Uczestnictwo</i></p> <p>1. W działaniach należących do osi mikrofinansów i przedsiębiorczości społecznej mogą uczestniczyć podmioty publiczne i prywatne ustanowione na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w państwach, o których mowa w art. 16 ust. 1, i zajmujące się w tych państwach:</p> <p>(a) dostarczaniem mikrofinansów dla osób i mikroprzedsiębiorstw;</p> <p>(b) finansowaniem przedsiębiorstw społecznych.</p> <p>2. Aby dotrzeć do beneficjentów końcowych i budować konkurencyjne i rentowne mikroprzedsiębiorstwa, podmioty publiczne i prywatne, które prowadzą działalność określoną w ust. 1 lit. a), ściśle współpracują z organizacjami reprezentującymi interesy końcowych beneficjentów mikrokredytów oraz z organizacjami, zwłaszcza z organizacjami wspieranymi ze środków EFS, które organizują programy doradcze i szkoleniowe dla takich beneficjentów końcowych.</p> <p>3. Podmioty publiczne i prywatne, które prowadzą działalność, o której mowa w ust. 1 lit. a), przestrzegają wysokich standardów dotyczących zarządzania, administrowania i ochrony klienta zgodnie z „Kodeksem dobrych praktyk w zakresie udzielania mikrokredytów na terenie UE” oraz dążą do zapobiegania <u>rozpowszechnianiu praktyk polegających na udzielaniu mikrokredytów o bardzo wysokich odsetkach i na ogół na warunkach, które prowadzą do nadmiernego zadłużenia nadmiernemu zadłużeniu</u> osób i przedsiębiorstw.</p>

Bruksela, 3 maja 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO